

Τα τελευταία λόγια του Κυπριανού Παπαϊωάννου στο σημειωματάριό του: «Δοξολόγα Τον Θεό»

/ [Επικαιρότητα](#)

Τα τελευταία λόγια από το σημειωματάριό του [Κυπριανού Παπαϊωάννου](#) δημοσίευσε η αδελφή του σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης.

Προτού χάσει τη ζωή του στο φρικτό σιδηροδρομικό δυστύχημα των Τεμπών, ο Κυπριανός είχε μεταβεί στην Άνδρο μαζί με την αρραβωνιαστικιά του. Στο ξωκλήσι της Αγίας Μαρίνας του νησιού, είχαν ευλογήσει τα στέφανά τους.

Ο νεαρός ήταν φοιτητής στη Νομική του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και είχε καταγωγή από το Αυγόρου.

Τα λόγια του Κυπριανού

«Για τη δική μου αδυναμία, τη λύπη που έχω, πώς μπορώ να παραπονιέμαι Στον Θεό που πήρε τον δικό μου άνθρωπο στην καλύτερη πνευματική κατάσταση που μπορούσε να φτάσει και στην μόνη ευκαιρία που είχε για να σωθεί? Τολμώ να βάζω τα συναισθήματά μου πάνω από το γεγονός της σωτηρίας του ανθρώπου που «δήθεν» αγαπώ? Και αν δεν ισχύει το «δήθεν» τότε γιατί συνεχίζω να παραπονιέμαι?

Δοξολόγα Τον Θεό που εισάκουσε τις προσευχές σου και έσωσε το δικό σου άνθρωπο χαρίζοντας του τον παράδεισο . Τον παράδεισο, τον οποίο αν δεν επέτρεπε το δυσάρεστο γεγονός δεν θα αποκτούσε ποτέ.

Καθήκον σου να προσεύχεσαι γι αυτόν που λες πως αγαπάς, γιατί αν χάσεις τον πολύτιμο χρόνο που έχεις (για να προσευχηθείς υπέρ του) για να συλλογιέσαι και να λυπάσαι μόνον, τότε (εγωιστή) καθιστάς εμμέσως Τον Θεό υπαίτιο για τη λύπη σου ενώ είναι υπαίτιος για τη σωτηρία του. Και αυτή είναι η αλήθεια που ο εγωισμός σου σε θολώνει , υποτιμώντας την πρόνοια Του.

Έτσι το γεγονός της σωτηρίας του αγαπημένου σου γίνεται αιτία από σένα και την ανθρώπινη , χωρίς πνευματικότητα, συναισθηματικότητα σου να αμφισβητείται η πρόνοια Του Θεού.

Έτσι με την έκφραση σου κατά Του Θεού όχι μόνο δεν μακαρίζεις αλλά μακαρίζεις το όνομα του. Όχι μόνο δεν τον αναπαύσεις αλλά τον μαγαρίζεις απέναντι Στον Πανάγαθο.

Τελικά τί είναι συμφέρον για την αγάπη του προσώπου που αγαπάς να θυσιάσεις χρόνο από τη ζωή σου για προσευχές υπέρ του ή απλά να παραπονιέσαι που ο εαυτός σου έχασε τη συναισθηματική σου ηρεμία με το χαμό του αγαπημένου σου?

Τελικά τον αγαπάς αυτόν ή αγαπάς περισσότερο τη συναισθηματική σου κατάσταση που θα είχες εάν ζούσε?».

Ο χρήστης **Εύα Πατά** είναι με το χρήστη **Κύπρος Παπαϊωάννου**.

1 ημ. · 🌐

...

...τα τελευταία λόγια που είχε γράψει στο σημειωματάριο του.

Για τη δική μου αδυναμία, τη λύπη που έχω, πώς μπορώ να παραπονιέμαι Στον Θεό που πήρε τον δικό μου άνθρωπο στην καλύτερη πνευματική κατάσταση που μπορούσε να φτάσει και στην μόνη ευκαιρία που είχε για να σωθεί? Τολμώ να βάζω τα συναισθήματά μου πάνω από το γεγονός της σωτηρίας του ανθρώπου που «δήθεν» αγαπώ? Και αν δεν ισχύει το «δήθεν» τότε γιατί συνεχίζω να παραπονιέμαι?

Δοξολόγα Τον Θεό που εισάκουσε τις προσευχές σου και έσωσε το δικό σου άνθρωπο χαρίζοντας του τον παράδεισο. Τον παράδεις, τον οποίο αν δεν επέτρεπε το δυσάρεστο γεγονός δεν θα αποκτούσε ποτέ.

Καθήκον σου να προσεύχεσαι γι αυτόν που λες πως αγαπάς, γιατί αν χάσεις τον πολύτιμο χρόνο που έχεις (για να προσευχηθείς υπέρ του) για να συλλογιέσαι και να λυπάσαι μόνον, τότε (εγωιστή) καθιστάς εμμέσως Τον Θεό υπαίτιο για τη λύπη σου ενώ είναι υπαίτιος για τη σωτηρία του. Και αυτή είναι η αλήθεια που ο εγωισμός σου σε θαλώνει, υποτιμώντας την πρόνοια Του.

Ετσι το γεγονός της σωτηρίας του αγαπημένου σου γίνεται αιτία από σένα και την ανθρώπινη, χωρίς πνευματικότητα, συναισθηματικότητα σου να αμφισβητείται η πρόνοια Του Θεού.

Ετσι με την έκφραση σου κατά Του Θεού όχι μόνο δεν μακαρίζεις αλλά μακαρίζεις το όνομα του. Όχι μόνο δεν τον αναπαύσεις αλλά τον μαγαρίζεις απέναντι Στον Πανάγαθο.

Τελικά τί είναι συμφέρον για την αγάπη του προσώπου που αγαπάς να θυσιάσεις χρόνο από τη ζωή σου για προσευχές υπέρ του ή απλά να παραπονιέσαι που ο εαυτός σου έχασε τη συναισθηματική σου ηρεμία με το χαμό του αγαπημένου σου?

Τελικά τον αγαπάς αυτόν ή αγαπάς περισσότερο τη συναισθηματική σου κατάσταση που θα είχες εάν ζούσε?

(Πηγή: sigmalive.com)